

עפ"ת 20375/05/24 - מתנאל לוי בן דוד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 20375-05-24 בן דוד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 397835/2022
לפני כבוד השופט נתנאל בנישו
המערער מתנאל לוי בן דוד
נגד מדינת ישראל
המשיבה

ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 5088-12-22 מיום 28.3.24 (כב' השופטת ע' פלד)

(הערעור נדחה בעיקרו)

פסק דין הסדר הטיעון וגזר הדין

המערער הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק ונהיגה כשברמזור אור אדום, בכך שביום 28.8.22, בסמוך לשעה 10:00, בחדרה, נהג ברשלנות, לא ציית לאור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת ופגע עם רכבו ברכבו של אדם אחר שנחבל בגופו ונזקק לטיפול רפואי. כמו כן, כלי הרכב ניזוקו.

במסגרת הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים, עתרו הצדדים לעונש מוסכם, שנזקק בין היתר בנסיבותיו האישיות של המערער.

בית המשפט קמא קיבל את עתירתם המשותפת של הצדדים וגזר על המערער שלושה חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל החל מיום 28/5/24, שלושה חודשי פסילת רישיון על תנאי וכן התחייבות בסך 2,000 ₪.

הערעור ותשובת המדינה

בערעור, טוען המערער, שייצג את עצמו, כי לא היה ער לכל המשמעויות של גזר הדין כאשר הגיע להסדר עם התובע.

המערער מדגיש כי הוא נזקק לנהוג ברכב במסגרת עבודתו, כאשר הפסילה עלולה להביא לאובדן מקום עבודה זה.

המערער מציין כי הוא נמצא בהליכי חדלות פירעון ואובדן העובדה עלול להיות בעל השלכות קשות עליו ועל משפחתו.

לבסוף, מציין המערער כי הוא ואשתו עוברים טיפולי פוריות בחדרה, כאשר הם מתגוררים באשדוד ויקשה עליהם מאד להמשיך את הטיפול ללא אפשרות להתנייד ברכב. המערער תומך את טיעונו במסמכים.

על רקע האמור, מבקש המערער להקל עימו בכל הנוגע לרכיב הפסילה בפועל.

ב"כ המשיבה מתנגדת לערעור. ראשית, היא מציינת כי העונש שנגזר על המערער תואם את עונש המינימום הקבוע בסעיף 38 לפקודת התעבורה [נ"ח], תשכ"א-1961. בהקשר זה, סבורה המשיבה כי לא מתקיימות במקרה זה נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מעונשי המינימום הקבועים בסעיף.

שנית, טוענת המשיבה כי העונש סביר בנסיבות העניין ואינו מצדיק התערבות ערכאת הערעור.

ההכרעה והנמקתה

דין הערעור להידחות.

אמנם הפסיקה הכירה באפשרות של נאשם שדינו נגזר על פי הסדר טיעון לחזור בו מהסכמתו לרכיב עונש זה או אחר, ואף להגיש ערעור על גזר דין המאמץ הסדר לו הוא היה צד (ראו ע"פ 1421/10 פלוני נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18/7/12)). אולם, ערעורים על הסדר טיעון כאמור, מן הראוי כי יישמעו במסורה ויתקבלו רק במקרים חריגים, על מנת שלא לפגוע במוסד הסדרי הטיעון. אשר על כן, על דרך הכלל יתקבל ערעור נאשם על הסדר טיעון רק בהינתן נסיבות חדשות בעלות משקל (ראו עניין **פלוני** הנ"ל).

אין זה המקרה בענייננו.

הנסיבות האישיות שפורטו על ידי המערער, הגם שאין להקל בהן ראש, היו ידועות לו עת הגיע להסדר טיעון עם התובע, ולא חל בהן שינוי. זאת, כאשר, כפי שצוין בפרוטוקול הדיון בפני ביהמ"ש קמא, נסיבות אלה הן אשר עמדו בבסיס ההסדר.

יתרה מזו, כפי שציינה בצדק המשיבה, בית המשפט גזר על המערער את עונש הפסילה המינימלי הקבוע בסעיף 38 הנ"ל, הן בשל הרשתתו של המערער באחת העבירות המנויות בתוספת הראשונה (ס"ק (1)), והן בשל העובדה כי בנהיגתו גרם לתאונת דרכים, בה נחבל אדם וניזוק רכוש (ס"ק (2)).

אמנם הסעיף מאפשר לבית המשפט לסטות מעונש הפסילה המינימלית, אך זאת בנסיבות מיוחדות, שלא התרשמתי שמתקיימות במקרה זה.

ואכן, נסיבות האירוע מצדיקות פסילה בפועל. נקבע לא אחת שתכלית הוראת החוק לשמור על ביטחונם של המשתמשים בדרך ציבורית ולהרחיק ממנה גורמי סיכון לתקופת המזערית הקבועה בחוק. בענייננו, המערער נהג בחוסר זהירות מופגן כאשר לא שעה לאור האדום, נכנס לצומת וגרם לתאונה ולנזק קל לנהג הרכב השני.

בנסיבות אלה, אני סבור כי באיזון בין התכלית העונשית, המגולמת בפסילה המזערית הנ"ל, לבין נסיבותיו של המערער, גוברים שיקולי הענישה המצדיקים פסילה מינימלית כאמור.

על כך יש להוסיף כי, בהתאם להסדר, לא הוטל על המערער קנס, ובכך ניתן ביטוי הולם למצבו הכלכלי הרעוע.

אחר הדברים האלה, עלינו להיצמד להלכה הנוהגת, לפיה ערכאת הערעור לא תתערב בנקל בעונש שגזרה הערכאה הדיונית. כידוע, התערבות שכזו שמורה למקרים חריגים בהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין, או כאשר העונש שנגזר חורג במידה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת והראויה (ראו לדוגמה"ע"פ 390/17 סער נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו (03/07/17), וכן ע"פ 7694/14 פלוני נ' **מדינת ישראל**) פורסם בנבו 19.07.17). לא התרשמתי כי ענייננו נופל בגדרי אותם מקרים המצדיקים התערבות בשלב הערעור.

אשר על כן, גם אם יתכן שהייתי מקל במקצת עם המערער לו ישבתי אני בערכאה קמא (ולצורך אמירה זו אני מתעלם כעת מהעובדה שכרת הסדר טיעון כאמור), לא שוכנעתי כי בנידון דידן מתקיימות נסיבות המכריעות את הכף לשינוי גזר דינו של בית המשפט קמא.

על כך יש להוסיף כי, בהתאם להסדר, לא הוטל על המערער קנס, ובכך ניתן ביטוי הולם למצבו הכלכלי הרעוע.

סיכום

סוף דבר, לנוכח העובדה כי גזר הדין הוא פרי הסדר טיעון, בהיותו תואם את הוראות החוק ונסיבות המקרה, ובהעדר טעות או חריגה מרמת הענישה הראויה, לא מתקיימת עילה להתערב בו.

בהתאם לכך, נדחה הערעור.

יחד עם זאת, על מנת להקל במקצת על המערער בהיבט טיפולי הפוריות, אני מאריך את תקופת הפקדת הרישיון, כך שהמערער יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט עד ליום 28.7.24 בשעה 12:00.

לבסוף, אציין כי אני תקווה שמקום עבודתו של המערער, העוסק בחסד, ינהג עמו באותה המידה, ולא יפטרו גם אם לא יוכל לנהוג למשך התקופה הקצרה שנקבעה לפסילה בפועל.

מזכירות בית המשפט תעביר עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ב אייר תשפ"ד, 20 מאי 2024, בהעדר הצדדים.